



תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1568 מיום 29 במארס, 1947.

התוכן:

עמוד	פקודות שחוקקו
41	פקודת ביטוח כלירכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), מס' 8 לש' 1947
60	פקודת הובלה בדרכים (תיקון), מס' 9 לש' 1947
61	פקודת פנסיות לאלמנות ויתומים (תיקון), מס' 10 לש' 1947
61	פקודת מס רכוש עירוני (תיקון), מס' 11 לש' 1947
62	פקודת מס רווחי חברות, מס' 12 לש' 1947
77	פקודת מס הכנסה, מס' 13 לש' 1947
118	פקודת מס רכוש חקלאי (תיקון), מס' 14 לש' 1947

פקודת ביטוח כלירכב של מנוע (סיכוני צד שלישי),

מס' 8 לש' 1947.

פקודה הבאה להתקין הגנת צדדים שלישיים בפני סיכונים הנובעים מן השימוש בכלירכב של מנוע.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת ביטוח כלירכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), שם קצר. 1947.

פירוט:

2. בפקודה הזאת —

„בעל“ ביחס לכלירכב שהוא נושא של הסכם שכירות או הסכם שכירות קנייה, מובנו האדם שבאחיותו נמצא כלירכב לפי ההסכם ההוא; „דרך הרבים“ מובנה כל רחוב או דרך שיש לציבור גישה אליהם, וכוללת גשרים שעוברת עליהם דרך הרבים;

„הצהרה לפי החוק“ מובנה הרצאת-דברים בכתב שנמסרה בהיתר בשבועה, בהן-צדק או בהצהרה, בהתאם לפקודת השבועות, 1936, או — אם הוצהרה מחוץ לפלשתינה (א"י) — הרצאת-דברים בכתב שנמסרה בשבועה או בהן-צדק, באופן הקבוע בחוק העומד בתקפו במקום שבו נמסרה השבועה או ההצהרה בהן-צדק;

מס' 11 לש' 1936.

„כלירכב של מנוע“ מובנו כלירכב (בין שהוא בנוי לשאת מטען כל-שהוא, זולת החפצים הבאים, היינו, מים, דלק, מצברים וציוד אחר שמשמשים בו לצורך הדיפה, כלירכב בודדים וציוד בלתי קבוע במקום ובין שאינו בנוי

כך) המהודף בצורה כל־שהיא של כוח מיכאני, וכולל אופניים של מנוע עם רכב־לוואי או רכב נגרר או בלעדיהם, שלש־אופנים של מנוע או שלש־אופנים הנעזרים במנוע, אך לא כל־ירכב משוך בכל כל־ירכב של מנוע אחר; „מבטח“ (ב־”ת פתוחה) מובנו כל חברה, מבטח־משנה או אגודה שיתופית, המורשה אותה שעה בידי הרשות (ר־”ש קמוצה) בהתאם לסעיף 3, לעסוק בעסקי ביטוח של כל־ירכב של מנוע בפלשתינה (א״י);

„מבטח מורשה“, ביחס לפוליסת־ביטוח או לשטר־ערובה, מובנו כל חברה, מבטח־משנה או אגודה שיתופית, המורשים — בשעת הוצאתם או נתינתם של פוליסת־הביטוח או שטר־הערובה הנדונים — בידי הרשות, לפי סעיף 3, לעסוק בעסק ביטוח כל־ירכב של מנוע בפלשתינה (א״י);

„נהג“, מקום שאדם מיוחד משמש כהגאי של כל־ירכב של מנוע, כולל אותו אדם וכן כל אדם אחר העוסק בנהיגת כל־הרכב, והביטוי „נהוג“ יתבאר בהתאם לכך;

„עסק ביטוח כל־ירכב של מנוע“ מובנו עסק של ביצוע חוזי־ביטוח מפני אבדן של כל־ירכב של מנוע, או נזק להם, או נזק הנובע מן, או קשור אל, השימוש בהם, לרבות סיכוני צד שלישי;

„פוליסת־ביטוח“ או „פוליסה“ כוללות כתב זמני;

„הרשות“ (ר־”ש קמוצה) מובנה הנציב העליון במועצה או אותם בן־אדם או חבר בני־אדם אחרים, אשר יהיה הנציב העליון במועצה עשוי לקרוא בשמם בהודעה בעיתון.

3—(1) מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף־קטן (2), רשאית הרשות להרשות — בהודעה בעיתון — כל חברה או כל מבטח־משנה, שהוא חבר בהתאחדות כל־שהיא של מבטח־משנה שאותה אישרה הרשות, או כל אגודה שיתופית, לעסוק, בעסק של ביטוח כל־ירכב של מנוע בפלשתינה (א״י);

בתנאי שהרשות לא תעניק הרשאה כזאת אלא־אם נחה דעתה של הרשות בדבר יציבותם הכספית של החברה, מבטח־המשנה או האגודה השיתופית.

(2) מקום שדעתה של הרשות פסקה מלהיות נחה בדבר יציבותם הכספית של כל חברה, מבטח־משנה או אגודה שיתופית, המורשים לעסוק — בהודעה לפי סעיף־קטן (1) — בעסק של ביטוח כל־ירכב של מנוע בפלשתינה (א״י), רשאית הרשות להפקיע — בהודעה בעיתון — אותה הרשאה ולהכריז שהחברה, מבטח־המשנה או האגודה השיתופית, שבהם נוגעת ההודעה, אינם מורשים עוד לעסוק — לפי הסעיף הזה — באותו עסק בפלשתינה (א״י). כל הודעה כזאת תהיה נודעת לה נפקות החל מאותו זמן ואותו תאריך הנקובים בה.

4—(1) מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת, לא יהיה מותר לאדם כל־שהוא להשתמש, או לגרום או להתיר לכל אדם אחר להשתמש, בכל־ירכב של מנוע בדרך הרבים, אלא־אם תימצאנה בתקפן — לגבי השימוש בכל־הרכב של מנוע על־ידי האדם ההוא, או אותו אדם אחר, הכול לפי העניין — אותה פוליסה או אותה ערובה לסיכוני צד שלישי, אשר תמלאנה אחר דרישות הפקודה הזאת.

(2) פועל אדם מתוך הפרת הצו הזה, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי, משתחייב בדיון, למאסר של שלושה חדשים או לקנס של חמישים פונט או לאותם מאסר וקנס גם יחד, ואדם שנתחייב בדיונו על עבירה לפי הסעיף הזה, יהיה פסול (אלא־

הרשאה לעסוק בעסק של ביטוח כל־ירכב של מנוע.

חיוב בעלי כל־ירכב של מנוע להחזיק פוליסות של ביטוח או ערובות אחרות לסיכוני צד שלישי.

אם — בגלל סיבות מיוחדות — ימצא בית־המשפט לנכון ליתן צו אחר, ובלי לפגוע בכוחו של בית־המשפט לצוות על תקופת־פסלות ארוכה יותר) מלהחזיק ברשיון נהגות או מלהשיגו, לפי פקודת ההובלה בדרכים, במשך תקופה של שנים־עשר חודש החל מתאריך החיוב בדין.

פרק סכ"ח.

אדם, שנפסל מכוח תקפו של חיוב בדין לפי הסעיף הזה, או לפי צו שניתן לפיו, מלהחזיק ברשיון־נהגות, או מלהשיגו, יהיו רואים אותו — לצרכי פקודת ההובלה בדרכים — כאילו הוא פסול לפי קביעותיה של הפקודה הזאת.

(3) סעיף זה לא יחול על —

- (א) כל כלי־רכב של מנוע שהוא רכושו של הוד רוממותו או ממשלת פלשתינה (א"י), או על כל אדם שבשירות הוד רוממותו או של ממשלת פלשתינה (א"י), המשתמש, או הגורם או מתיר להשתמש, בכל כלי־רכב של מנוע כזה אך ורק בשירות הוד רוממותו או הממשלה; או
- (ב) כל כלי־רכב של מנוע בכל זמן שהוא נהוג לצרכי המשטרה בידי שוטר כל־שהוא או לפי הוראתו; או

(ג) כל כלי־רכב של מנוע שהוא רכוש של רשות מקומית כל־שהיא, שאותה פטר הנציב העליון בהתאם לקביעותיו של סעיף־קטן (4), או על אדם כל־שהוא בשירותה של כל רשות מקומית כזאת, המשתמש, או גורם או מתיר להשתמש, בכל כלי־רכב של מנוע כזה אך ורק בשירותה של רשות מקומית כזאת; או

(ד) כל כלי־רכב של מנוע השייך לאדם שהפקיד פקדון בידי החשבונאי הכללי כדי ערך של עשרת אלפים פונטים ולא דרש שיוחזר לו אותו פקדון, כל זמן שאותו כלי־רכב של מנוע נהוג בידי הבעל או בידי משמשו של הבעל בהמשך עבודתו, או נתון באופן אחר לשליטת הבעל.

(4) הנציב העליון רשאי לפטור, בהודעה בעיתון, רשות מקומית כל־שהיא מקביעותיו של הסעיף הזה, אם נחה דעתו בדבר יציבותה הכספית של אותה רשות מקומית.

(5) סעיף־קטן (1) לא ייכנס לתקפו עד לאותו תאריך, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבוע בהודעה בעיתון.

קביעות בדבר פקדונות לפי סעיף 4.

5. הקביעות הבאות תחולנה על כל פקדון, שהופקד לפי פסקה (ד) של סעיף־קטן (3) מסעיף 4:—

(א) אפשר להפקיד פקדון במזומנים או בשטרי־ערובה שאישרם החשבונאי הכללי (חנקראים להלן „שטרי־ערובה מאושרים“), או בחלקו במזומנים ובחלקו בשטרי־ערובה מאושרים;

(ב) כשמופקדים שטרי־ערובה מאושרים ינקוט המפקיד — אם דרש זאת החשבונאי הכללי — אותם צעדים, בין בשעת הפקדת שטרי־הערובה כן ובין לפני זאת, שיהיה החשבונאי הכללי עשוי לדרשם, כדי להקנות את שטרי־הערובה לחשבונאי הכללי;

(ג) החשבונאי הכללי רשאי להתיר החלפת שטרי־ערובה מאושרים, שהופקדו קודם לכן, בשטרי־ערובה אחרים, או החלפת שטרי־ערובה מאושרים בכסף מזומן, או בהיפוך;

- (ד) החשבונאי הכללי יגרום — משידרוש זאת ממנו המפקיד בהודעה בכתב — שיעביר אליו חזרה כל שטר־ערובה שהופקדו, הכול לפי העניין;
שיעביר אליו חזרה כל שטר־ערובה שהופקדו, הכול לפי העניין;
- (ה) מתוך כפיפות לפסקה (ו) של הסעיף־הקטן הזה יהיו רואים את הפקדון כאילו הוא מהווה חלק מן האקטיב של המפקיד, והריבית או הדיווידנדות המתברות ומגיעות עליו תהיינה משתלמות למפקיד;
- (ו) כל זמן שהתחייבויות כל־שהן, המהוות התחייבויות כאלה הנדרשות להיכלל בפוליסה לפי הפקודה הזאת, שנתחייב בהן המפקיד, לא סולקו או סודרו באופן אחר, לא ישמש שום חלק מן הפקדון לשם סילוק כל התחייבויות אחרות שנתחייב בהן המפקיד.

6.—(1) כדי למלא אחר דרישותיה של הפקודה הזאת, צריכה פוליסת־ביטוח להיות פוליסה אשר —

דרישות לגבי פוליסות.

(א) הוצאה בידי אדם שהוא מבטח מורשה; וכן

(ב) מבטחת אותו אדם, או אותם בני־אדם, או סוגים של בני־אדם, העשויים להיות נקובים בפוליסה, בגין התחייבות כל־שהיא, אשר הוא או הם עשויים להתחייב בה בגין מותו, או חבלה בגופו, של אדם כל־שהוא, שנגרמו על־ידי — או נובעים מן — השימוש בכלי־הרכב של מנוע בדרך הרבים:

בתנאי שאין לדרוש כי פוליסה כזאת תכלול —

(i) התחייבות בגין מותו — הנובע מתוך עבודתו ובהמשך עבודתו — של אדם, המועבד בידי אדם, המבוטח בפוליסה, או בגין חבלת־גוף שנגרמה לאדם כזה עקב עבודתו ובהמשך עבודתו; או

(ii) להוציא מקרה של כלי־רכב של מנוע, שבו מוסעים נוסעים בשכירות או בתגמול או בגלל חוזה עבודה או בהמשכו — התחייבות בגין מותם או חבלות בגופם של בני־אדם, המוסעים בכלי־הרכב של מנוע או עליו, או תוך כניסתם לתוכו או עלייתם עליו או ירידתם ממנו, בשעת קרות המקרה שממנו נובעות התביעות; או

(iii) כל התחייבות שבחווה.

(2) למרות כל דבר האמור בחוק כל־שהוא יהיה אדם, המוציא פוליסת־ביטוח לפי הסעיף הזה, צפוי לפצות את בני־האדם או סוגים של בני־האדם, הנקובים בפוליסה, בגין התחייבות כל־שהיא, שהפוליסה מתיימרת לכלול אותה לגבי אותם בני־אדם או סוגים של בני־אדם.

(3) פוליסה לא תהיה נודעת לה נפקות לצרכי הפקודה הזאת, אלא־אם ועד־אשר תוצא בידי המבטח — לטובתו של האדם העושה את הפוליסה — תעודת־אישור (הקרוייה בפקודה הזאת „תעודת־ביטוח“), בטופס שנקבע, שתכיל אותם פרטים על תנאים כל־שהם, שלפיהם הוצאה הפוליסה, ועל כל עניינים אחרים, שיהיו עשויים להיקבע, ואפשר יהיה לקבוע טפסים שונים ופרטים שונים לגבי מקרים שונים או מסיבות שונות.

7.—(1) כדי למלא אחר דרישותיה של הפקודה הזאת צריך שטר־ערובה —

דרישות לגבי שטר־ערובה.

(א) להינתן בידי מבטח מורשה או בידי חבר בני־אדם, העוסק בפלשתינה (א״י) בעסקימתן ערובות מעין אלה, ואשר —

(i) הפקיד בידי החשבונאי הכללי פקדון כדי ערך של עשרת אלפים פונט בגין אותו עסק; או
 (ii) פטרה אותו הרשות — לפי קביעותיו של סעיף-קטן (2) — מחובת הפקדת פקדון כזה; וכן

(ב) להכיל התחייבות מצד נותן שטר-הערובה להשלים — מתוך כפיפות לתנאים כל-שהם הנקובים בה, ועד כדי סכום, שלא יהיה פחות מעשרים וחמישה אלף פונט במקרה מפעל העוסק בעסקי הובלת נוסעים בכלי-רכב של מנוע בשכירות או בתגמול, ובכל מקרה אחר לא פחות מחמשת אלפים פונט — כל חדלון של בעל כלי-הרכב, או אותם בני-אדם אחרים או סוגים של בני-אדם, העשויים להיות נקובים בשטר-הערובה, מלמלא כהלכה כל התחייבות כזאת, הצריכה להיכלל בפוליסת-ביטוח לפי סעיף 6, אשר הוא או הם יעמדו בה.

(2) הרשות רשאית להעניק פיטורים מחובת הפקדת פקדון לפי פסקה (א) של סעיף-קטן (1), בין לגבי כל חבר בני-אדם מיוחד ובין לגבי כל סוג של חבר בני-אדם: בתנאי שלא תעניק פיטורים כאמור לעיל, אלא-אם נחה דעתה של הרשות בדבר יציבותו הכספית של חבר בני-האדם, או חבר בני-האדם מן הסוג הנדון, הכול לפי העניין.

(3) קביעותיו של סעיף 5 תחולגה — בשינויים המתאימים — על פקדון כל-שהוא, שהופקד לפי פסקה (א) של סעיף-קטן (1) מן הסעיף הזה, מתוך כפיפות לשינוי, שבמקום פסקה (ד) של סעיף 5 האמור תבוא הפסקה הבאה:—

„(ד) מתוך כפיפות לקביעותיה של פסקה (ו) של הסעיף הזה יעכב החשבו-נאי הכללי בידי את הפקדון כל-זמן שהמפקיד עוסק בפלשתניה (א"י) בעסק שבגינו הופקד הפקדון;”.

(4) שטר-הערובה לא תהיה נודעת לו נפקות לצרכי הפקודה הזאת, אלא-אם ועד-אשר תוצא בידי האדם, הנותן את שטר-הערובה, לטובתו של האדם, שלו הוא ניתן, תעודת-אישור (הקרוייה בפקודה הזאת „תעודת-ערובה“) בטופס שנקבע, שתכיל אותם פרטים על תנאים כל-שהם, שלפיהם ניתן שטר-הערובה, ועל כל עניינים אחרים, שיהיו עשויים להיקבע, ואפשר יהיה לקבוע טפסים שונים ופרטים שונים למקרים שונים או למסיבות שונות.

8.—(1) מקום שמשתלם תשלום כל-שהוא (בין מתוך הודאה בחובה ובין שלא מתוך הודאה) בידי —

(א) מבטח, לפי פוליסה או כתוצאה מפוליסה שהוצאה לפי הפקודה הזאת; או
 (ב) בעל כלי-רכב של מנוע, אשר לגבי השימוש בו עומד בתקפו שטר-ערובה לפי הפקודה הזאת; או

(ג) בעל כלי-רכב של מנוע, שהפקיד פקדון לפי הפקודה הזאת, בגין מותו, או חבלה בגופו, של אדם כל-שהוא עקב השימוש בכלי-רכב של מנוע בדרך הרבים, והאדם שמת, או נחבל, באופן כזה קיבל — לפי ידיעת המבטח או אותו בעל, הכול לפי העניין — טיפול בבית-חולים, בין כחולה שבפנים ובין כחולד מן החוץ, בגין החבלה שנגרמה באופן כזה, שלם ישלמו המבטח או אותו בעל גם לאותו בית-חולים את ההוצאות, שבהן עמד באופן מסתבר בית-החולים במתן

טיפול כזה, לאחר שינכו מאותן הוצאות כל כספים שקיבל בית-החולים כתשלום של משימה מיוחדת תמורת טיפול כזה:

בתנאי שהסכום שעל המבטח, או על אותו בעל, לשלמו לא יעלה על חמישים פונט לכל אדם, שקיבל טיפול כזה כחולה שבפנים, או חמישה פונטים לכל אדם, שקיבל טיפול כזה כחולה מן החוץ.

(2) לצרכי הסעיף הזה, הביטוי „בית-חולים” מובנו מוסד (שאינו מוסד המת-נהל לשם רווח), המספק טיפול רפואי או ניתוחי לחולים שבפנים, והביטוי „הוצאות שבהן עמד באופן מסתבר” מובנו —

(א) ביחס לאדם, המקבל טיפול בבית-חולים כחולה שבפנים, סכום — תמורת כל יום שאותו אדם מוחזק באותו בית-חולים — המהווה את היציאות היומיות הממוצעות, לכל חולה שבפנים, הדרושות להחזקת בית-החולים וחבר-עובדיו ולהחזקתם של החולים שבפנים והטיפול בהם; וכן

(ב) ביחס לאדם המקבל טיפול בבית-חולים כחולה מן החוץ, הוצאות מסתברות שבהן עמד בית-החולים למעשה.

9. תנאי כל-שהוא בפוליסה או בשטר-ערובה, שהוצאו או ניתנו לצרכי הפקודה הזאת, הקובע ששום התחייבות לא תהיה נובעת מן הפוליסה או משטר-הערובה, או שהתחייבות כל-שהיא הנובעת מהן תיפסק, במקרה שאיזה דבר נקוב ייעשה או לא ייעשה לאחר קרות המאורע, שממנו נובעת התביעה לפי הפוליסה או שטר-הערובה, לא תהיה לו שום נפקות בקשר אל אותן תביעות, הנזכרות בפסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 6:

בתנאי ששום דבר בסעיף הזה לא יובן כאילו הוא מבטל קביעה כל-שהיא בפוליסה או בשטר-הערובה, הדורשות מן האדם המבטח או מובטח בשטר-הערובה לפרוע למבטח או לנותן שטר-הערובה סכומים כל-שהם, שזה האחרון עלול להיעשות חייב לשלם לפי הפוליסה או שטר-הערובה, אשר שימשו למילוי תביעותיהם של צדדים שלישיים.

10.— (1) אם הושג — לאחר שהוצאה תעודת-ביטוח לפי סעיף-קטן (3) של סעיף 6 לטובת האדם שעשה פוליסה — פסק-דין בגין כל התחייבות כזאת, הנדרשת להיכלל בפוליסה לפי פסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 6 (שהיא התחייבות הכלולה בדברי הפוליסה), על אדם כל-שהוא המבטח בפוליסה, כי אז — אף-על-פי שהמבטח יכול להיות זכאי להשתמט מן, או לבטל את, או שהשתמט מן, או ביטל את, הפוליסה — ישלם המבטח, מתוך כפיפות לקביעותיו של הסעיף הזה, לבני-האדם הזכאים להנאה מפסק-הדין כל סך שיש לשלמו לפיו בגין התחייבות, לרבות כל סך, שיש לשלמו בגין יציאות משפטיות, וכל סך, שיש לשלמו כריבית על אותו סכום מכוח תקפו של חוק כל-שהוא בעניין ריבית על פסקי-דין.

(2) המבטח לא יהיה עלול לשלם סך כל-שהוא לפי קביעותיו הקודמות של הסעיף הזה —

(א) בגין פסק-דין כל-שהוא, אלא-אם היתה למבטח, לפני התחלת המשא-והמתן המשפטי שבו ניתן פסק-הדין או במשך שבעה ימים לאחר-מכן, הודעה על הגשת המשא-והמתן המשפטי; או

תנאים מסויימים בפוליסות או בשטר-ערובה יהיו ללא נפקות.

הוכח מבטחים ללא פסק-דין על בני-אדם מבוטחים בגין סיכוני צד שלישי.

(ב) בגין פסק־דין כל־שהוא, כל זמן שהוצאתו לפועל מעוכבת עד לערעור;

או

(ג) בקשר אל התחייבות כל־שהיא, אם — לפני שאירע המאורע שגרם למוות או לחבלת הגוף, שמהם גובעת ההתחייבות — בוטלה הפוליסה מתוך הסכמה הדדית או מכוח תקפה של קביעה כל־שהיא הכלולה בה, וכן אם —

(i) לפני קרות המאורע האמור נמסרה מרצון תעודת־הביטוח למבטח, או הצהיר האדם, שלטובתו הוצאה התעודה, הצהרה לפי החוק, האומרת שהתעודה אבדה או הושמדה; - או

(ii) לאחר קרות המאורע האמור, אך לפני תום תקופה של ארבעה־עשר יום מנפקות ביטולה של הפוליסה, נמסרה מרצון התעודה למבטח, או הצהיר האדם, שלו נמסרה התעודה, הצהרה לפי החוק כאמור לעיל; או

(iii) בין לפני קרות המאורע האמור ובין לאחר־מכן — אך במשך התקופה האמורה של ארבעה־עשר יום — התחיל המבטח במשא־ומתן משפטי לפי הפקודה הזאת בגין חלון מסירת התעודה מרצון.

(3) המבטח לא יהיה חייב לשלם סכום כל־שהוא לפי קביעותיו הקודמות של הסעיף הזה, אם השיג — בתביעה משפטית, שהתחילה לפני התחלת המשא־והמתן המשפטי, שבו ניתן פסק־הדין או במשך שלושה חודשים לאחר־מכן — הצהרה, כי — מלבד קביעה כל־שהיא הכלולה בפוליסה — זכאי הוא להשתמט ממנה, הואיל והושגה מתוך אי־גילוי עובדה חשובה, או מתוך מסירת עובדה שהיתה כוזבת באיזה פרט חשוב, או — אם השתמט מן הפוליסה בגלל הנימוק ההוא — היה זכאי לעשות כך, מלבד קביעה כל־שהיא הכלולה בפוליסה:

בתנאי שמבטח, שהשיג הצהרה כאמור לעיל בתביעה משפטית, לא יהיה זכאי על־ידי־כך ליהנות מן הסעיף־הקטן הזה בגין פסק־דין כל־שהוא, שהושג במשא־ובמתן משפטי שהתחיל לפני אותה תביעה משפטית, אלא־אם מסר — לפני התחלת אותה תביעה משפטית או במשך שבעה ימים לאחר־מכן — הודעה על־כך לאדם, שהוא התובע במשא־ובמתו המשפטי האמור, ובה נקב את אי־הגילוי או את המסירה הכוזבת. שעליהם הוא מתכוון לסמוך, וכל אדם, שלו נמסרה הודעה על תביעה משפטית כזאת, יהיה זכאי — אם ימצא לנכון — להיעשות צד לאותה תביעה משפטית.

(4) אם הסכום, שהמבטח נעשה צפוי לשלמו לפי הסעיף הזה בגין התחייבותו של אדם מבוטח בפוליסה, עולה על הסכום, שהיה צפוי לשלמו — אלמלא קביעותיו של הסעיף הזה — לפי הפוליסה בגין אותה התחייבות, יהיה זכאי לגבות את עודף הסכום מן האדם ההוא.

(5) בסעיף הזה הביטוי „חשוב” או „חשובה” מובנו דבר מטיב כזה, שיש בו כדי להשפיע על שיקול דעתו של מבטח מיושב בדעתו בהחלטתו אם יקבל עליו את הסיכון, ואם כן באיזה פרימיום ובאילה תנאים; והביטוי „התחייבות הכלולה בדברי הפוליסה” מובנו ההתחייבות, הכלולה בפוליסה, או שהיתה עשויה להיות כלולה בו, אלמלא העובדה שהמבטח זכאי להשתמט מן, או לבטל את, הפוליסה, או שהשתמט ממנה או ביטלה.

(6) רימוזים על תעודת־ביטוח, בקביעה כל־שהיא הנוגעת במסירתה מרצון או אבדנה או השמדתה של תעודת־ביטוח, יתבארו בפקודה הזאת—בזיקה אל פוליסות

שלפיהן הוצאו יותר מתעודה אחת — כרימוזים על כל התעודות, ומקום שהוצא העתק כל-שהוא של תעודה כל-שהיא, יתבארו כאילו נכללו בהם רימוזים על ההעתק ההוא.

פשיטת-רגל וכו' של בני-אדם מבוטחים לא תשפיע על תביעות מסוימות של צדדים שלישיים.

11. מקום שהוצאה תעודת-ביטוח לפי סעיף-קטן (3) מסעיף 6 לטובת אדם שעשה פוליסה, לא ישפיע האירוע — בקשר אל כל אדם מבוטח בפוליסה — של כל מאורע כזה, הנזכר בסעיף-קטן (1) או סעיף-קטן (2) של סעיף 16, למרות כל דבר האמור בפקודה הזאת, על כל התחייבות של האדם ההוא, שהיא נדרשת להיות כלולה בפוליסה לפי פסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 6, אך שום דבר שבסעיף הזה לא ישפיע על זכויות כל-שהן, כנגד המבטח, שהוענקו בפקודה הזאת לאדם שלו נתחייבה ההתחייבות.

השתמטות מצמצומי היקפו של פוליסות הכוללות סיכוני צד שלישי.

12. מקום שהוצאה תעודת-ביטוח לפי סעיף-קטן (3) של סעיף 6 לטובת האדם שעשה פוליסה, לא תהיה נפקות לאותם דברים האמורים בפוליסה, המיומרים לצמצם את הביטוח של בני-האדם, המבוטחים בה, בקשר אל כל עניין מן העניינים הבאים —

(א) גילם או מצבם הגופני או השכלי של בני-האדם הנוהגים בכלי-הרכב, או

(ב) מצב כלי-הרכב, או

(ג) מספר בני-האדם המוסעים בכלי-הרכב, או

(ד) משקלן ותכונותיהן הפיסיקאליות של הסחורות הנישאות בכלי-הרכב, או

(ה) הזמנים או האזורים שבהם משמש כלי-הרכב, או

(ו) כוחות-הסוס או הערך של כלי-הרכב, או

(ז) נשיאתו של מכשיר מיוחד כל-שהוא בכלי-הרכב, או

(ח) נשיאת אמצעי-זיהוי מיוחד כל-שהוא בכלי-הרכב להבדיל מכל אמצעי-זיהוי שדרוש לשאתו בפקודה הזאת או בפקודת ההובלה בדרכים או לפיה,

פרק כ"ח.

לגבי התחייבויות כאלה שהן נדרשות להיות כלולות בפוליסה לפי פסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 6:

בתנאי ששום דבר שבסעיף הזה לא ידרוש ממבטח לשלם סך כל-שהוא בגין ההתחייבות של אדם כל-שהוא, שלא לשם סילוקה או לחשבון סילוקה של אותה התחייבות, וכל סך, ששילם מבטח לשם סילוקה או לחשבון סילוקה של התחייבות כל-שהיא של אדם כל-שהוא; הכלולה בפוליסה רק מכוח תקפו של הסעיף הזה בלבד, יהיה המבטח עשוי להיפרע מאותו אדם.

13.— (1) אדם כל-שהוא, שעליו הוגשה תביעה בגין כל התחייבות כזאת, הנדרשת להיכלל בפוליסה לפי פסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 6, יודיע — לפי דרישה מאת האדם המגיש את התביעה או בשמו — אם בוטח או לא בוטח בגין אותה ההתחייבות בפוליסה כל-שהיא שלה נודעת נפקות לצרכי הפקודה הזאת, או שהיה מבוטח כן, אלמלא השתמט המבטח מן, או ביטל את, הפוליסה, ואם היה, או היה יכול להיות, מבוטח כן, ימסור אותם פרטים בדבר אותה פוליסה, שניקבו בתעודת-הביטוח שהוצאה בקשר אל-כך לפי סעיף-קטן (3) של סעיף 6.

הובתו של אדם שהונשו נגדו תביעות למסור ידיעות בדבר ביטוח.

(2) כל אדם שאינו ממלא, ללא צידוק מסתבר, אחר קביעותיו של הסעיף הזה, או מוסר במזיד הודעה כוזבת בתשובה לדרישה כזאת האמורה לעיל, יאשם בעבירה.

חובה למסור מרצון
תעודה עם ביטול
הפוליסה.

14. מקום שהוצאה תעודת-ביטוח לפי סעיף-קטן (3) של סעיף 6 לטובת האדם שעשה פוליסה, והפוליסה בוטלה לפי הסכמה הדדית או מכוח תקפה של קביעה כל-שהיא אשר בפוליסה, ימסור מרצון — במשך שבעה ימים מנפקותו של הביטול — האדם, שלטובתו הוצאה התעודה, את התעודה למבטח, או — אם אבדה או הושמדה — יצהיר על-כך הצהרה לפי החוק, ואם יחדל מלעשות כן, יאשם בעבירה.

חלותם של סעיפים
10 עד 14 על שטר-
ערובה.

15. קביעותיהם של סעיפים 10 עד 14, ועד בכלל, תחולנה על שטר-ערובה, שלהם נודעת נפקות לצרכי הפקודה הזאת, כשם שהן חלות על פוליסות-ביטוח, ולגבי כל שטר-ערובה כזה האמור לעיל יתבארו רימוזים בסעיפים האמורים על היות אדם מבוטח, על תעודת-ביטוח, על מבטח ועל בני-אדם מבוטחים כרימוזים על עמידת שטר-ערובה בתקפו, על תעודת-ערובה, על נותן הערובה ועל בני-האדם שהתחייבותם כלולה בערובה כסידרם.

זכויות צדדים
שלישיים כנגד
מבטחים בפקדה
פשיטת-רגל וכו' 9c-
המבוטח.

16.—(1) מקום שבוטח אדם (שייקרא להלן „המבוטח“) לפי חוזה-ביטוח כל-שהוא בפני התחייבות שהוא עשוי להתחייב בהן כלפי צד שלישי, כי או — (א) במקרה שהמבוטח נעשה פושט-רגל או בא לכלל פשרה או סידור עם נושיו; או

(ב) כשהמבוטח הוא חברה או אגודה שיתופית — במקרה שניתן צו פירוק לגבי החברה או האגודה השיתופית, או שנתמנה כחוק נקוט או מנהל לעסק או לקיבולת של החברה או האגודה השיתופית, או שנקנתה אחיזה — בידי המחזיקים בתעודות-חוב המבוטחות בשעבוד רובץ או מטעמם — ברכוש כל-שהוא הכלול בשעבוד או כפוף לו; או

(ג) כשהמבוטח הוא חברה — במקרה שנתקבלה החלטה על פירוק החברה מרצון,

אם — לפני אותו מאורע או לאחריו — התחייב המבוטח בכל התחייבות כאמורה לעיל, תועברנה זכויותיו כנגד המבטח — לפי החוזה בעניין ההתחייבות — ותוקנינה לצד שלישי, שלו נתחייבה ההתחייבות, למרות כל דבר האמור בחוק כל-שהוא בניגוד לכך.

מס' 3 לש' 1086.

(2) מקום שניתן צו, לפי סעיף 112, של פקודת פשיטת-הרגל, 1936, על הסדר עזבון של חייב נפטר, בהתאם לחוק פשיטת-הרגל, כי אז אם מגיע מאת הנפטר חוב כל-שהוא, הניתן להוכחה בפשיטת-הרגל, בגין התחייבות שהיה מובטח נגדה לפי חוזה-ביטוח, כהתחייבות כלפי צד שלישי, תועברנה ותוקנינה, למרות כל דבר האמור בפקודה הנ"ל, זכויותיו של החייב הנפטר כנגד המבטח — לפי החוזה, בגין אותה התחייבות — לאדם שלו מגיע החוב.

(3) במידה שחוזה-ביטוח כל-שהוא, שנעשה לאחר תחילת תקפה של הפקודה הזאת, בגין התחייבות כל-שהיא של המבוטח לגבי צדדים שלישיים, מתיימר — בין במישרים ובין בעקיפם — להשתמש מן החוזה, או לשנות את זכויותיהם של הצדדים, לפי אותו חוזה, לאחר שאירע למבוטח אחד מן המקרים הנקובים בפסקה (א), (ב) או (ג) של סעיף-קטן (1) מן הסעיף הזה, או לאחר שניתן צו, לפי סעיף 112 של פקודת פשיטת-הרגל, 1936, בגין העזבון שלו, לא תהיה נודעת לחוזה כל נפקות.

(4) משנעשתה העברה לפי סעיף-קטן (1) או סעיף-קטן (2) של הסעיף הזה, יהיה המבטח נתון — מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 18 — לאותה התחייבות כלפי הצד השלישי, שהיה נתון לה כלפי המבוטח, אך —

(א) אם התחייבותו של המבטח כלפי המבוטח יתירה על התחייבותו של המבטח כלפי הצד השלישי, לא ישפיע שום דבר שבפקודה הזאת על זכויותו של המבוטח נגד המבטח בגין הייתור; וכן

(ב) אם התחייבותו של המבטח כלפי המבוטח פחותה מהתחייבותו כלפי הצד השלישי, לא ישפיע שום דבר שבפקודה הזאת על זכויותו של הצד השלישי נגד המבוטח בגין הייתור.

(5) לצרכי הפקודה הזאת לא יכלול הביטוי „התחייבות כלפי צדדים שלישיים”, ביחס לאדם מבוטח לפי חוזה-ביטוח כל-שהוא, כל התחייבות של האדם ההוא בתפקיד מבטח לפי איזה חוזה-ביטוח אחר.

17.—(1) במקרה שאדם כל-שהוא נעשה פושט-רגל או בא לכלל פשרה או סידור עם נושיו, או במקרה שניתן צו לפי סעיף 112 של פקודת פשיטת-הרגל, בגין עזובו של אדם כל-שהוא, או במקרה שניתן צו-פירוק לגבי חברה או אגודה שיתופית כל-שהן, או במקרה שנתמנה כחוק נקוט או מנהל עסקיהן או קיבלתן של החברה או האגודה השיתופית, או שנקנתה אחיזה — בידי המחזיקים בתעודות-החוב המבוטחות בשעבוד רובץ או מטעמם — ברכוש כל-שהוא הכלול בשעבוד או כפוף לו, או שנתקבלה החלטה לפרק מרצון חברה כל-שהיא, תהיה זאת חובתם של פושט-הרגל, החייב, בא-כוחו האישי החוקי או יורשיו של החייב שנפטר, או החברה או האגודה השיתופית, וגם של הנאמן בפשיטת-הרגל, הנאמן, המחסל, הנקוט או מנהל העסקים, או האדם האוחז בנכסים — הכול לפי העניין — למסור — לפי דרישת כל אדם הטוען שיש לפושט-הרגל, לחייב, שנפטר, לחברה או לאגודה השיתופית התחייבות כלפיו — אותן ידיעות, העשויות להיות דרושות לו באופן מסתבר לצורך קביעת העובדה אם הועברו והוקנו לו זכויות כל-שהן לפי הפקודה הזאת, ולצורך כפייתן של זכויות כאלה, אם ישנן; וכל חוזה-ביטוח — במידה שהוא-מתיימר, בין במישרים ובין בעקיפים, להשתמש מן החוזה או לשנות את זכויות הצדדים לפי אותו חוזה לאחר מסירת כל ידיעות כאלה במקרים הנ"ל או לאסור או למנוע באופן אחר את מסירתן במקרים הנ"ל — לא תהיה לו כל נפקות.

(2) אם מגלות הידיעות, שנמסרו לאדם כל-שהוא בהמשך לסעיף-קטן (1), סיבה מסתברת להניח, כי נמסרו לו או שאפשר שנמסרו לו — לפי הפקודה הזאת זכויות על מבטח מיוחד כל-שהוא, יהיה המבטח ההוא כפוף לאותה חובה עצמה, שהוטלה לפי הסעיף-הקטן האמור על בני-האדם הנוכחים בו.

(3) החובה למסור ידיעות, שהוטלה בסעיף הזה, תכלול חובה להרשות לבדוק כל חוזה-ביטוח, קבלות על פרמיות ותעודות אחרות הנוגעות בדבר, הנמצאות באחיותו או בכוחו של האדם, שחובה זו הוטלה עליו כן, ולהעתיק העתקים מהם.

18. מקום שנעשה המבטח פושט-רגל או מקום שניתן — במקרה שהמבטח הוא חברה או אגודה שיתופית — צו-פירוק לגבי החברה או האגודה השיתופית, או מקום שנתקבלה — במקרה שהמבוטח הוא חברה — החלטה על פירוק החברה מרצון, לא תהיה נפקות לשום הסכם, שנעשה בין המבוטח והמבוטח לאחר שנתחייבו

חובה למסור ידיעות
נחוצות לצדדים
שלישיים.
מס' 3 לש' 1036.

יישוב בין מבטחים
ובני-אדם מבוטחים.

בהתחייבות כלפי צד שלישי ולאחר התחלת פשיטת-הרגל או הפירוק, הכול לפי העניין, וכן לשום ויתור, ייעוד או העברה אחרת מרשות לרשות, שנעשו בידי המבוטח, או תשלום ששולם לו, לאחר ההתחלה האמורה לעיל, כדי לנגוף את — או להשפיע על — זכויות, שהועברו לצד השלישי לפי הפקודה הזאת, אלא שהזכויות ההן תעמודנה בעינן, כאילו לא נעשו אותם הסכם, ויתור, ייעוד, העברה מרשות לרשות או תשלום.

19. הסעיפים 16, 17 ו-18 לא יחולו —

הלותם של סעיפים
16 עד 18.

(א) מקום שחברה מתפרקת מרצון אך ורק לצרכי ארגונה מחדש או התמוגותה עם חברה אחרת; או

(ב) על כל מקרה שעליו חלים סעיפים-קטנים (1), (2) ו-(4) של סעיף 6 מפקודת הפיצויים לעובדים.

פרק קנ"ד.

ררישות בדבר
הראיית תעודת
ביטוח או תעודת
ערוכה.

20.— (1) כל אדם, הנהוג בכלי-רכב של מנוע בדרך הרבים, יודיע — לפי דרישת שוטר כל-שהוא — את שמו וכתבתו ואת השם והכתובת של בעל כלי-הרכב של מנוע ויראה (י"ד פתוחה) את תעודתו, ואם יחדל מעשות כן יאשם בעבירה:

בתנאי שאם — במשך חמישה ימים לאחר התאריך שבו נדרש כן להראות את תעודתו — מראה נהג כלי-הרכב של מנוע את התעודה באופן אישי באותה תחנת-המשטרה, שנקב בשמה בשעה שנדרשה הראיית התעודה, לא יתחייב בדין לפי סעיף-קטן זה על עבירה של חדלון הראיית תעודתו.

(2) מחובתו של בעל כלי-הרכב של מנוע יהיה למסור אותן ידיעות, שמסירתן תידרש על-ידי קצין-משטרה בדרגה לא נמוכה מזו של אינספקטור או מטעמו— (א) בעניין זיהותו של נהג כלי-הרכב של מנוע בכל מקרה שבו נדרש הנהג לפי סעיף-קטן (1) להראות את תעודתו; או

(ב) כדי לקבוע אם נהגו או לא נהגו בכלי-הרכב מתוך הפרת סעיף 4 בכל מקרה שבו נדרש הנהג, לפי הסעיף הזה, להראות את תעודתו,

ואם יחדל הבעל מעשות כן, יאשם בעבירה.

(3) בכל מקום אשר בו אירעה — מחמת מציאות כלי-הרכב של מנוע בדרך הרבים — תאונה, שגרמה חבלת-גוף לאדם אחר, והנהג של כלי-הרכב של מנוע אינו מראה בכל זמן את תעודתו לשוטר או לאיזה אדם, אשר דרש — בהיות לו טעם מסתבר לעשות כן — את הראייתה, יודיע הנהג את דבר התאונה לתחנת-המשטרה בהקדם האפשרי, ובכל אופן במשך עשרים-וארבע שעות לאחר שאירעה התאונה, ושם יראה את תעודתו, ואם יחדל מלעשות כן, יאשם בעבירה:

בתנאי שלא יתחייב אדם בדין לפי הסעיף-הקטן הזה על עבירה של אי-הראיית תעודתו, אם — במשך חמישה ימים לאחר שאירעה התאונה — הוא מראה את התעודה באופן אישי באותה תחנת-משטרה שנקב בשמה בשעת הודעת דבר התאונה.

(4) בסעיף הזה הביטוי „הראיית תעודתו” מובנו להראות לבדיקה את תעודת-הביטוח או תעודת-הערוכה, הנוגעות בעניין, או כל ראייה אחרת שכלי-הרכב של מנוע אינו נהוג, או לא היה נהוג, מתוך הפרת סעיף 4, כפי שאפשר יהיה לקבוע.

21.— (1) כל אדם, אשר — מתוך כוונה לרמות —

זיוף וכו' ש
תעודת.
מס' 74 פ' 1036.

(א) מזויף, בגדר מובנה של פקודת החוק הפלילי, 1936, או משנה, או משתמש, או משאיל לאדם אחר לשימוש, או מניח לו להשתמש, בתעודת-ביטוח או

בתעודת-ערובה בגדר מובנה של הפקודה הזאת, או

(ב) עושה, או אחוז בידו, תעודה כל-שהיא הדומה לתעודה כזאת עד-כדי-כך שתהיה מחויבת לרמות,

יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שתי שנים או לקנס של מאה פונט, או לאותם מאסר וקנס גם יחד.

(2) כל אדם, אשר — כדי להשיג הוצאת תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה לפי הפקודה הזאת — מוסר הודעה כוזבת כל-שהיא או מעלים ידיעה חשובה כל-שהיא, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שישה חדשים או לקנס של חמישים פונט, או לאותם מאסר וקנס גם יחד.

(3) מוציא אדם תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה, שהוא יודע בה שהיא כוזבת בפרט חשוב כל-שהוא, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שישה חדשים או לקנס של מאה פונט, או לאותם מאסר וקנס גם יחד.

(4) אם יש לכל שוטר יסוד מסתבר להאמין שכל תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה שהראה לו נהג כלי-רכב של מנוע בהמשך לקביעותיה של הפקודה הזאת, היא תעודה אשר בקשר אליה נעשתה עבירה לפי הסעיף הזה, רשאי הוא לתפוס את התעודה, ומשנתפסה תעודה כל-שהיא לפי הסעיף הזה יוזמן האדם, שנלקחה ממנו, לדין בפני בית-משפט שלום — אלא-אם נאשם קודם לכן בעבירה לפי הסעיף הזה — למסור דין-וחשבון על אחיותו בתעודה האמורה, ובית-המשפט יתן אותו צו מה לעשות בתעודה הנ"ל ויפסוק אותן הוצאות משפטיות, כפי שתדרוש מידת-הצדק שבעניין.

(5) בסעיף הזה, הביטויים „תעודת-ביטוח” ו„תעודת-ערובה” כוללים תעודה כל-שהיא שהוצאה לפי כללים, שהותקנו לפי הפקודה הזאת, כדי לקבוע ראייה ועדות שרשאים להראותן במקום תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה.

22. אם נהג כלי-רכב של מנוע, העובר עבירה לפי הפקודה הזאת או כללים כל-שהם שהותקנו לפיה, מסרב — משדורש ממנו שוטר למסור את שמו וכתבתו — מלעשות כן, או מוסר שם או כתובת כוזבים, יאשם בעבירה; ויהיה הדבר מחובתו של בעל כלי-הרכב של מנוע למסור — משידרוש זאת שוטר — כל ידיעות, שיש בידו למסורן והן עשויות להביא לידי זיהויו ותפישתו של הנהג, ואם יחדל הבעל מלעשות כן, יאשם בעבירה.

23. אם —

(א) משמש כלי-רכב של מנוע כל-שהוא, שאינו ממלא אחר קביעותיהם של הפקודה הזאת או של כלל כל-שהוא שהותקן או צו כל-שהוא שניתן לפי הפקודה הזאת, או מפר אותן; או

(ב) משמש כלי-רכב של מנוע כל-שהוא במצב או בתנאים כאלה, או באופן כזה, שיש בהם משום הפרת כל קביעה כזאת; או

(ג) נעשה כל מעשה או חדלון-מעשה בזיקה אל כלי-רכב של מנוע מתוך הפרת כל קביעה כזאת,

כי אז, אם לא הותקן במפורש דבר אחר בפקודה הזאת —

(1) יאשם בעבירה נהג כלי-הרכב של מנוע בשעת העבירה, אלא-אם לא באה העבירה עקב כל פעל, חדלון-מעשה, רשלנות או אי-מילוי מצדו; וכן

סירוב למסור שם או כתובת או מסירת שם או כתובת כוזבים.

אחריותם של נהג ובעל לעבירות.

(ii) יאשם בעבירה גם בעל כלי-הרכב, בין שהיה נוכח בשעת העבירה ובין שלא היה נוכח, אלא אם נעשתה העבירה בלי הסכמתו ולא באה עקב כל פעל, או חדלון-מעשה מצדו, והוא נקט בכל אמצעי-זהירות מסתברים כדי למנוע עבירה.

עבירות ועונש כ-55.

24.—(1) כל אדם, אשר בכל פעל או חדלון-מעשה מפר או אינו ממלא אחר קביעותיהם של הפקודה הזאת או כללים כל-שהם שהותקנו לפיה, יהיה צפוי, משיחייב בדיון, אם לא נקבע במיוחד עונש אחר, למאסר של שלושה חדשים או לקנס של חמישים פונט, או לאותם מאסר וקנס גם יחד.

(2) מקום שנדרש אדם — בתוקף כל כוח הכלול בפקודה הזאת או בכללים כל-שהם שהותקנו לפיה — לעשות או להימנע מלעשות כל פעל או דבר, וחדל מלמלא אחר כל דרישה כזאת, יהיה מותר לבית-המשפט — עם החיוב בדיון — לצוות על אותו אדם, נוסף על הטלת כל עונש, למלא אחר דרישה כזאת, ולצרף לכל צו כזה תנאי כל-שהוא בדבר זמן או דרך פעולה או תנאי אחר, שיהיה עשוי לראותו נחוץ כדי לכפות אותו למלא אחריה.

(3) כל אדם, החדל מלמלא אחר כל צו כזה של בית-המשפט, יהיה בית-המשפט רשאי — לפי ראות עיניו — לצוות עליו שלם בתורת קנס סך שלא יעלה על פונט אחד לכל יום שבו אינו ממלא אחר הצו לאחר-מכן, או להיאסר עד שיתקן את האי-מילוי שלו: בתנאי שבגלל אי-מילוי כזה לא יתחייב כל אדם כזה לתשלום סכומים כל-שהם, העולים בסך-הכול על חמישים פונט או למאסר למשך תקופות העולות בסך-הכול על שני חדשים, נוסף על כל קנס אחר או תקופת מאסר אחרת שהוא עשוי להתחייב בהם באופן אחר.

כ-55.

25. הנציב העליון במועצה רשאי להתקין כללים כדי לקבוע כל דבר, העשוי להיקבע לפי הפקודה הזאת, ובדרך כלל לצורך הבאתה של הפקודה הזאת לידי נפקות, ובמיוחד — אך בלי לפגוע בכללותן של הקביעות הקודמות — רשאי הוא להתקין כללים —

(א) בדבר הטפסים, שבהם יש להשתמש לצרכי הפקודה הזאת;

(ב) בדבר הבקשות על תעודות-ביטוח ותעודות-ערובה, ותעודות אחרות כל-שהן, העשויות להיקבע, והוצאתן, וכן בדבר הנהלת רשומות של תעודות והמצאת פרטים עליהן, או מסירת ידיעות על אודותיהן, וכן בדבר המצאת העתקים של תעודות-ביטוח ותעודות-ערובה — לרשות למתן רשיונות בגדר מובנו של סעיף 2 מפקודת ההובלה בדרכים;

פרק כ"ח.

(ג) בדבר הוצאת העתקים של כל תעודות-ביטוח או תעודות-ערובה כאלה או תעודות אחרות כאלה, שאבדו או הושמדו;

(ד) בדבר משמרו, הראייתו, ביטולו או מסירתו מרצון של כל תעודות-ביטוח או תעודות-ערובה או תעודות אחרות כאלה;

(ה) כדי להתקין כי קביעות כל-שהן של הפקודה הזאת תהיה להן נפקות ביחס אל כלי-רכב של מנוע הרשומים בחו"ל ומובאים לפלשתינה (א"י) למשך תקופה מוגבלת בהתאם לקביעותיה של פקודת ההובלה בדרכים או כללים כל-שהם שהותקנו לפיה, מתוך כפיפות לאותם שינויים והסגלות העשויים להיקבע;

(ו) בדבר שיטת החשבונות שינהלום, המבטחים והדוחות שעליהם להמציאם;
 בתנאי כי הכללים הכלולים בתוספת יעמדו בתקפם, עד אשר ישנו או יופקעו
 כללים כאלה כלשהם.

התוספת.

(סעיף 25).

חלק א'.

1. הכללים האלה ייקראו כללי ביטוח כלירכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.

2. בכללים האלה —

„חברה“ מובנה מבטח (בי"ת פתוחה) כמוגדר בסעיף 2 של הפקודה, או חבר בני-אדם הרשאים ליתן שטר-ערובה בהמשך לפקודה;

„פוליסה“ מובנה אותה פוליסת-ביטוח בגין סיכוני צד שלישי, שמקורם בשימוש בכלירכב של מנוע, הממלאת אחר דרישותיה של הפקודה, והמונח כולל כתב זמני;

„רשות למתן רשיונות“ מובנה כמובן שנועד לה בסעיף 2 של פקודת ההובלה בדרכים;

„שטר-ערובה“ מובנו אותו שטר-ערובה בגין סיכוני צד שלישי, הנובעים משימוש בכלירכב של מנוע, הממלא אחר דרישותיה של הפקודה.

חלק ב'.

3.—(1) חברה תוציא לכל מחזיק בשטר-ערובה או בפוליסה, להבדיל מכתב זמני שאותו הוציאה החברה —

(א) במקרה פוליסה או שטר-ערובה, המתייחסים לכלירכב נקוב או כלי (למ"ד צרוייה)־רכב נקובים — תעודת ביטוח בטופס א' או תעודת-ערובה בטופס ד', הרשומים בתוספת על הכללים האלה, בגין כל אחד ואחד מאותם כלירכב;

(ב) במקרה פוליסה או שטר-ערובה, שאינם מתייחסים לכלירכב נקוב כל-שהוא או כלי (למ"ד צרוייה)־רכב נקובים כלשהם — אותו מספר של תעודות בטופס א' או ד', הרשומים בתוספת על הכללים האלה, העשוי להיות נחוץ כדי לאפשר את המילוי אחר דרישותיהם של סעיף-קטן (1) מסעיף 20 של הפקודה ושל הכללים האלה בדבר הראיית ראייה ועדות כי אין נוהגים בכלירכב מתוך הפרת סעיף 4 של הפקודה:

בתנאי כי מקום ששטר-ערובה מכון לכסות על השימוש ביותר מעשרה כלירכב של מנוע בזמן אחד כל-שהוא, רשאית החברה שהוציאה אותו — בהסכמתו של הנציב העליון — להוציא רק תעודה אחת, ומקום שניתנה הסכמה כזאת, רשאי המחזיק בשטר-הערובה להוציא העתקי-כפל של אותה תעודה, המאושרים בידו כהלכה, עד כדי אותו מספר ומתוך כפיפות לאותם תנאים שיהיה הנציב העליון עשוי להגדירם.

(2) כל פוליסה שבצורת כתב זמני, אשר אותה הוציאה החברה, תהיה מודפסת עליה, או על גבה, תעודת-ביטוח בטופס ג', הרשום בתוספת על הכללים האלה.

4.—(1) כל תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה תאושרנה כהלכה בידי החברה, שהוציאה אותן, או בשמה.

(2) התעודה האמורה לעיל תוצא לא יאוחר מארבעה ימים לאחר התאריך שבו הוצאו או חודשו הפוליסה או שטר-הערובה.

5. מקום שלפי דברי פוליסה או שטר-ערובה, המתייחסים לכלירכב נקוב, זכאי המחזיק לנהוג בכלירכב כל-שהוא, מלבד אותו כלירכב שניקב, בלי שיפר את הסעיף 4 של הפקודה, רשאית החברה,

שהוציאה את הפוליסה או את שטר-הערובה, להוציא — ואם דרש ממנה המחזיק הוצא תוציא — לן תעודת-ביטוח נוספת בטופס א' או ב', הרשומים בתוספת על הכללים האלה, או תעודת-ערובה נוספת, הכול לפי העניין.

6. נהג של כל-ירכב של מנוע רשאי להראות את הראייה הבאה, המעידה שאין נוהגים באותו כלי-רכב של מנוע מתוך הפרת סעיף 4 של הפקודה, לפי דרישתו של שוטר בהמשך לסעיף 20 של הפקודה, במקום הראיית תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה:—

(א) העתק-כפל של תעודת-ביטוח שהוצא בהתאם לפסקה (ב) של כלל-משנה (1) מכלל 3 של הכללים האלה;

(ב) במקרה כל-ירכב של מנוע, שבעליו הפקיד סקדון בידי החשבונאי הכללי כדי ערך עשרת אלפים פונט בהתאם לקביעותיה של פסקה (ד) מסעיף-קטן (3) של סעיף 4 מן הפקודה, ולא דרש שאותו סקדון יוחזר לו — תעודת-אישור בטופס ה', הרשום בתוספת על הכללים האלה, שעליה חתם בעליו של כל-ירכב של מנוע או איזה אדם שאותו הרשה על-כך;

(ג) במקרה כל-ירכב של מנוע השייך לרשות מקומית שפוטרה, בהודעה לפי סעיף-קטן (4) של סעיף 4 מן הפקודה, מקביעותיו של אותו סעיף — תעודת-אישור בטופס ו', הרשום בתוספת על הכללים האלה, שעליה חתם איזה אדם, שאותו הרשתה על-כך אותה רשות מקומית.

7. תעודת-אישור כל-שהיא, שהוצאה בהתאם לפסקה (ב) או (ג) של כלל 6 מן הכללים האלה, ישמידנה האדם שהוצאה לו, לפני שיימכר כל-ירכב של מנוע שאליה היא מתייחסת, או לפני שייעשה בו דבר מה אחר שיוציאהו מרשותו.

8.—(1) כל תעודה, המוצאה בהמשך לפקודה ולכללים האלה, תידפס ותמולא שחור על-גבי נייר לבן או חומר לבן כיוצא בו.

(2) שום תעודה המוצאת כך לא תכיל חומר-פרסום כל-שהוא בין על-פניה ובין מעבר לה:

בתנאי כי שמה וכתבתה של חברה, המוציאה תעודה, או צורת חותמה של החברה או תשליב כל-שהוא או ציור כיוצא באלה של החברה, או שמו וכתבתו של סוכן ביטוח, לא יהיו רואים אותם כחומר-פרסום לצרכי הכלל הזה, אם יידפסו או ייטבעו בתחתיתה של אותה תעודה או מעבר לה.

9.—(1) כל חברה, המוציאה פוליסה או שטר-ערובה, תנהל רשומה של הפרטים הבאים ביחס אל אלה ושל תעודות-אישור כל-שהן שהוצאו בזיקה אליהם:—

(א) שמו וכתבתו המלאים של האדם שלו מוצאים הפוליסה, שטר-הערובה או תעודת-האישור;

(ב) במקרה פוליסה, המתייחסת אל כל-ירכב של מנוע נקוב או כל-ירכב של מנוע נקובים — תר-מפתחו (אינדקס) ומספר רישומו של כל אחד ואחד מאותם כל-ירכב של מנוע;

(ג) התאריך שבו נכנסים הפוליסה או שטר-הערובה לתקפם והתאריך שבו תם תקפם;

(ד) במקרה פוליסה — התנאים שמתוך כפיפות להם יינתנו פיצויים לבני-האדם או לסוגי בני-האדם הנקובים בפוליסה;

(ה) במקרה שטר-ערובה — התנאים שמתוך כפיפות להם תוגשם ההתחייבות שנתחייבה בה החברה לפי שטר-הערובה;

וכל רשומה כזאת תישמר למשך שנה אחת מתאריך תום תקפם של הפוליסה או שטר-הערובה.

(2) כל רשות מקומית, שפוטרה — בהודעה לפי סעיף-קטן (4) של סעיף 4 מן הפקודה — מקבית עותיו של הסעיף ההוא, תנהל רשומה על כל-ירכב של מנוע השייכים לה ושביגים לא הושגו פוליסה או שטר-ערובה, ועל כל תעודת-אישור שהוציאה אותה לפי הכללים האלה, בגין כל אותם כל-ירכב של מנוע, ועל השבתן או השמדתן של אותן תעודות-אישור כל-שהן.

(3) כל אדם, שהפקיד פקדון בידי החשבונאי הכללי כדי ערך של עשרת אלפים פונט בהמשך לפסקה (ד) של סעיף-קטן (3) מסעיף 4 של הפקודה ולא דרש את החזרתו של אותו פקדון לו, ינהל רשומה על כלי-הרכב של מנוע השייכים לו ועל תעודות-אישור כל-שהן, שהוציאו לפי הכללים האלה; בגין כל אותם כלי-רכב של מנוע, ועל השבתן או השמדתן של אותן תעודות-אישור כל-שהן.

(4) אדם, רשות או חברה כל-שהם, שהכללים האלה דורשים מהם הנהלת רשומות על תעודות, ימציאו — ללא תשלום — פרטים כל-שהם עליהן לרשות למתן רשיונות, לאחר דרישה.

10. מקום שלפי ידיעתה של חברה פוסקים פוליסה או שטר-ערובה, שהוצאו בידיה, מלהיות בני-נפקות בלי הסכמתו של האדם שלו הוצאו, שלא בגלל עבור זמנם או מותו של האדם, תודיע החברה תיכף ומיד לרשות למתן רשיונות את התאריך שבו פסקו הפוליסה או שטר-הערובה מלהיות בני-נפקות.

11. מקום שפוליסה או שטר-ערובה מועברים או מותלים או פוסקים מלהיות בני-נפקות, שלא בגלל עבור זמנם, בהסכמתו של האדם שלו הוצאו, יחזיר אותו אדם תיכף ומיד כל תעודות-אישור, הנוגעות בדבר, לחברה שהוציאתן, ולא יוצאו לאותו אדם פוליסה ושטר-ערובה חדשים, ולא יועברו אותם פוליסה או שטר-ערובה לכל אדם אחר, אלא-אם ועד-אשר תוחזרנה תעודות-האישור לחברה, או תנוח דעתה של החברה שהן אבדו או הושמדו.

12. מקום שנחה דעתה של חברה, שהוציאה תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה, כי התעודה ניטשטשה או אבדה או הושמדה, תוציא — אם ידרוש ממנה האדם, שלו הוצאה התעודה, לעשות כן — תעודה חדשה לאותו אדם.

13. כל הצהרה לפי החוק, שהוצהרה לצרכי פסקה (ג) של סעיף-קטן (2) מסעיף 10, או לצרכי סעיף 14, של הפקודה, ימסרנה האדם המצהיר אותה הצהרה תיכף ומיד לידי המבטח (בי"ת פתוחה).

חלק ג.

14. בחלק הזה —

„אורח“ מובנו האדם המביא כלי-רכב של מנוע לפלשתינה (א"י) ושוהה בה שהיית עראי בלבד; „כלי-רכב של מנוע“ מובנו כלי-רכב של מנוע שהביאו אורח לפלשתינה (א"י); „רשות מוציאה“ מובנה מועדון האוטומובילים ואיגוד לתיירות הא"י.

15. אורח, המחזיק בפוליסת-ביטוח שהוצאה מחוץ לפלשתינה (א"י) בגין סיכוני צד שלישי הנובעים מתוך שהוא נוהג בכלי-רכב של מנוע בפלשתינה (א"י), רשאי לפנות אל הרשות המוציאה בבקשה על תעודת-אישור (שתיקרא להלן „תעודת-אישור על ביטוח חו"ל“) בטופס ז', הרשום בתוספת על הכללים האלה.

16. הרשות המוציאה רשאית להוציא תעודת-אישור על ביטוח חו"ל לכל אורח, הפונה בבקשה על-כך באופן שנקבע בכללים האלה.

17. כל בקשה כזאת האמורה לעיל תהיה חתומה בידי האדם הפונה בבקשה, והנקוב את מספר הפוליסה בגין סיכוני צד שלישי שהוא מחזיק בה, את שמה וכתבתה של החברה, שהוציאה אותה, את התאריך שבו מתחילה הפוליסה ואת התאריך שבו תם תקפה, ותכיל גם הצהרה מאת המבקש האומרת כי קביעותיה של הפוליסה בגין סיכוני צד שלישי בנות-נפקות הן ביחס לנהיגת כלי-הרכב של מנוע בפלשתינה (א"י) בידו או בידי איזה אדם או סוגי בני-אדם אחרים הנקובים בהצהרה.

18. כל תעודת-אישור על ביטוח חו"ל תהיה חתומה בידי איזה אדם, שאותו הרשתה על-כך כהלכה הרשות המוציאה.

19. תקופת תקפה של תעודת-אישור על ביטוח חו"ל לא תעלה על התקופה שעדיין לא תם תקפה, שבה יפה כוחה של הפוליסה, שאליה היא מתייחסת.

20. לצרכי הפקודה ולצרכי כלל 6 של הכללים האלה, תהיה נודעת נפקות לתעודת-אישור על ביטוח חו"ל כאילו היא תעודת-ביטוח שאותה הוציא מבטח (ב"ת פתוחה), ופוליסת-הביטוח שאליה היא מתייחסת יהיו רואים אותה כאילו היא ממלאת אחר דרישותיה של הפקודה.

21. קביעותיו של סעיף 19 של הפקודה לא תחולנה על פוליסת-ביטוח כל-שהיא שבגינה הוצאה תעודת-אישור על ביטוח חו"ל.

22. תעודת-אישור על ביטוח חו"ל יחזירנה האורח תיכף ומיד לרשות המוציאה, אם כלי-הרכב של מנוע, שאליה היא מתייחסת, נמכר או הוצא מרשותו באופן אחר, או — אם מפני שקיבל פוליסה חדשה או מסיבה אחרת — הוצאה. לו תעודת-אישור חדשה על ביטוח חו"ל בזמן שהותו בפלשתינה (א"י), ואם אין תעודת-אישור מוחזרת כן, תימסר מרצון לרשות המוציאה בידי האורח, או בשמו, בשעה שכלי-הרכב מוצא מפלשתינה (א"י).

23. הרשות המוציאה תנהל רשומה על הפרטים הבאים הנוגעים בתעודות-אישור כל-שהן על ביטוח חו"ל שהוציאתן:—

(א) שמו וכתבתו המלאים של האדם, שלו מוצאת תעודת-האישור, ופרטים על בני-האדם או סוגי בני-האדם המורשים לנהוג בכלי-הרכב של מנוע;

(ב) התאריך שבו מתחילה פוליסת-הביטוח, שאליה מתייחסת תעודת-האישור, והתאריך שבו תם תקפה;

(ג) תאריך החזרת תעודת-האישור לרשות המוציאה;

והרשות המוציאה תמציא — ללא תשלום — פרטים כל-שהם עליהם לרשות למתן רשיונות, לאחר דרישה.

חלק ד'

24. כל אדם, המפר כלל כל-שהוא מן הכללים האלה, יאשם בעבירה, ועל כל עבירה ועבירה יהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של חמישה פונטים או למאסר של שבעה ימים או לאותם קנס ומאסר גם יחד.

התוספת.

(כללים 3, 5, 6 ו-15).

טופס א'.

פקודת ביטוח כלי-רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.

תעודת-ביטוח.

תעודת מס'

פוליסה מס'

(לפי הרצון).

1. תו-מפתחו (אינדקס) ומספר רישומו של כלי-רכב.

או (אם אינו רשום) תוצרת

חושבת מס'

2. שם מחזיק בפוליסה.

3. תאריך הנפקות של התחלת ביטוח לצרכי הפקודה.

4. תאריך תום תקפו של ביטוח.

5. בני-אדם או סוגי בני-אדם הזכאים לנהוג.

6. צמצומים לגבי שימוש.

(אני)/ (אנחנו) מעיד(ים) בזה כי הפוליסה שאליה מתייחסת תעודת-האישור הזאת מוצאת בהתאם לקביעותיה של הפקודה הנ"ל.

שעת הוצאה

תאריך הוצאה

(מבטח)

* צמצומים שניטלה פעולתם בסעיף 12 של פקודת ביטוח כלי-הרכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947, אין להכלילם תחת הכותרת הזאת.

טופס ב'.

פקודת ביטוח כלי-רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.

תעודת-ביטוח.

תעודה מס'

פוליסה מס'

(לפי הרצון).

1. תיאור כלי (למ"ד צרוייה)-רכב.

2. שם מחזיק בפוליסה.

3. תאריך הנפקות של התחלת ביטוח לצרכי הפקודה.

4. תאריך תום תקפו של ביטוח.

5. בני-אדם או סוגי בני-אדם הזכאים לנהוג.

6. צמצומים לגבי שימוש.

(אני)/ (אנחנו) מעיד(ים) בזה כי הפוליסה שאליה מתייחסת תעודת-האישור הזאת מוצאת בהתאם לקביעותיה של הפקודה הנ"ל.

(מבטח)

* צמצומים שניטלה פעולתם בסעיף 12 של פקודת ביטוח כלי-הרכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947, אין להכלילם תחת הכותרת הזאת.

טופס ג'.

פקודת ביטוח כלי-רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.

תעודת-ביטוח.

(אני)/ (אנחנו) מעיד(ים) בזה כי הכתב הזמני הזה מוצא בהתאם לקביעותיה של הפקודה הנ"ל.

תו-מפתחו (אינדקס) ומספר רישומו של כלי-רכב.

או (אם לא נרשם) תוצרת מס' תושבת

שעת הוצאה

תאריך הוצאה

(מבטח)

טופס ד'

פקודת ביטוח כלי־רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.
תעודת־ערובה.

תעודה מס'

שטר־ערובה מס'

(לפי הרצון).

1. שם מחזיק בשטר־ערובה.
 2. תאריך הנפקות של התחלת שטר־ערובה לצרכי הפקודה.
 3. תאריך תום תקפו של שטר־ערובה.
 4. תנאים ששטר־ערובה כפוף להם.*
- (אני)/ (אנחנו) מעיד(ים) בזה כי שטר־הערובה, שאליו מתייחסת תעודת־האישור הזאת, מוצא בהתאם לקביעותיה של הפקודה הנ"ל.

(מורשה לפי הפקודה האמורה להוציא שטר־ערובה).

*תנאים שניטלה פעולתם בסעיף 12 של פקודת ביטוח כלי־הרכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947, אין להכלילם תחת הכותרת הזאת.

טופס ה'

פקודת ביטוח כלי־רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.
תעודת־אישור על פקדון.

(אני)/ (אנחנו) מעיד(ים) בזה כי (אני)/ (הנני)/ (הננו) בעליו של כלי־הרכב שתו רישומו ומספר רישומו הם וכי בהמשך לקביעותיה של פסקה (ד) מסעיף־קטן (3) של סעיף 4 מן הפקודה הנ"ל (הפקדתי)/ (הפקדנו) פקדון בידי החשבונאי הכללי כדי ערך של עשרת אלפים פונט ולא (דרשתי)/ (דרשנו) שאותו פקדון יוחזר (לי)/ (לנו).

חתום

בשם

טופס ו'

פקודת ביטוח כלי־רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.
תעודת בעלות מאת רשות מקומית, שפוטרה לפי סעיף 4(4) של הפקודה.

הננו מעידים בזה כי כלי־הרכב שתווי רישומו ומספר רישומו הם הוא רכוש של שפוטר(ה) מקביעותיו של סעיף 4 של הפקודה הנ"ל, בהודעה לפי סעיף־קטן (4) של אותו סעיף.

חתום בשם הרשות המקומית.

טופס ז'

פקודת ביטוח כלי־רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.
תעודת־אישור על ביטוח חו"ל.

פוליסה מס'

תעודה מס'

1. תאריך שעדיו נודע תוקף לתעודת-אישור.
 2. תו זיהויו ומספרו או מספריו של כלי-רכב ומאיו תוצרת הוא.
 3. בני-אדם או סוגי בני-אדם המורשים לנהוג בכלי-הרכב.
 4. תאריך התחלת פוליסה.
 5. תאריך תום תקפה של פוליסה.
- הנני מעיד בזה כי תעודת-האישור הזאת מוצאת בהתאם לכללים שהותקנו לפי פקודת ביטוח כלי-הרכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947.

..... חתום

..... בשם

(רשות מוציאה).

ה. ל. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

28 במארס, 1947.

פקודת הובלה בדרכים (תיקון), 1947,

מס' 9 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת ההובלה בדרכים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת ההובלה בדרכים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת ההובלה בדרכים, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

פרק כ"ח.

2. סעיף-קטן (1) של סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 2 של

הפקודה העיקרית.

(א) בהכנסת ההגדרות הבאות מיד לאחר ההגדרה הראשונה המצוייה בו:—

„תעודת-ביטוח“ ו„תעודת-ערובה“ מובנן כסדרן כמובן שנועד להן בפקודת כלי-הרכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947; וכן

מס' 5 לש' 1947.

(ב) בהכנסת ההגדרות הבאות מיד לאחר ההגדרה „בעל“ המצוייה בו:—

„פוליסה“ מובנה אותה פוליסה של ביטוח בגין סיכוני צד שלישי, הנובעים מן השימוש בכלי (למ"ד צרוייה)-רכב של מנוע, הממלאה אחר דרישותיה של פקודת ביטוח כלי-הרכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947, והיא כוללת כתב זמני, ו„ערובה“ מובנה אותה ערובה בגין סיכוני צד שלישי, הנובעים מן השימוש בכלי-רכב של מנוע, הממלאה אחר דרישותיה של הפקודה הזאת;.

3. סעיף 23 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת הפסקה הבאה מיד לאחרי פסקה (כ) שבו:—

תיקון סעיף 23 של

הפקודה העיקרית.

„(כ א') כדי לדרוש מאדם, הפונה — לפי הפקודה הזאת או כללים כל-שהם שהותקנו לפיה — לרשות למתן-רשיונות בבקשה על רשיון להחזיק בכלי-רכב של מנוע, כמוגדר בסעיף 2 של פקודת ביטוח כלי-הרכב של מנוע, (סיכוני צד שלישי), 1947, או על חידושו של רשיון כזה, או על מתן אישור להעברתו, להראות תעודת-ביטוח או תעודת-ערובה, או להראות אותה ראייה, העשויה להיקבע, כי —

מס' 8 לש' 1947.

(1) בתאריך שבו נכנסים לפעולתם הרשיון או חידוש הרשיון, או שבו ניתן האישור, הכול לפי העניין, תעמודנה בתקפן תעודת-הביטוח הנחוצה, או תעודת-הערובה הנחוצה, ביחס אל השימוש בכלי-הרכב של מנוע בידי המבקש או בידי בני-אדם אחרים בפקודתו או ברשותו; או